

ZOLTÁN KODÁLY

AN ODE FOR MUSIC

CHORUSES FOR MIXED VOICES

DIGITAL
STEREO
HCD 31524

HUNGAROTON
CLASSIC

Chamber Choir of Pécs · Aurél Tillai

KODÁLY ZOLTÁN
An Ode for Music
Choruses for mixed voices

1	Köszöntő / A birthday greeting (1931)	1'18"
2	Esti dal / Evening Song (1938)	2'42"
3	Horatii Carmen II.10. „Rectius vives” (1934)	1'37"
4	Adventi ének / O come, O come, Emmanuel... (1943)
(XVIII. századi francia Missale-ból / from a 18th century French missal)	1'58"
5	Naphimnusz / Adoration (1948)
(Szöveg / Words by Dénes Szedő)	1'34"
6	Ének Szent István királyhoz / Hymn to St Stephen (1938)
(Szöveg: Bozóky Énekeskönyv / Words from the Bozóky Song Book, 1797)	4'33"
7	Székely keserves / Transylvanian lament (1934)	3'40"
8	A székelyekhez / To the Transylvanian (1943)
(Szöveg / Words by Sándor Petőfi)	4'10"
9	Akik mindig elkésnek / Too late (1934)
(Szöveg / Words by Endre Ady)	2'37"
10	Szép könyörgés / Beseeching (1943)
(Szöveg / Words by Bálint Balassi)	3'51"
11	Norvég lányok / Norwegian Girls (1940)
(Szöveg / Words by Sándor Weöres)	1'57"
12	Öregek / The aged (1933)
(Szöveg / Words by Sándor Weöres)	6'37"
13	Túrót eszik a cigány / See the Gypsies (1950)
(Két népdal / Two folksongs)	2'11"
14	Este / Evening (1904)
(Szöveg / Words by Pál Gyulay)	4'23"

15	Sík Sándor Te Deuma / Te Deum of Sándor Sík (1961)	4'32"
16	An Ode for Music (1963) (W. Collins és W. Shakespeare szövege nyomán After W. Collins and W. Shakespeare)	4'08"
17	Jézus és a kufárok / Jesus and the traders (1934) (Szöveg: Ján. 2,13 / Words by St. John 2,13)	5'55"
18	Mátrai képek / Mátra pictures (1931)	10'24"
		Total time: 72'01"

PÉCSI KAMARAKÓRUS / CHAMBER CHOIR OF PÉCS

Szólót énekel / Soloist: Alice Komáromi — szoprán / soprano (14)

Vezényel / Conducted by

AURÉL TILLAI

Magyar (1, 2, 5—15, 17, 18), latin (3, 4) és angol (16) nyelven
Sung in Hungarian (1, 2, 5—15, 17, 18), Latin (3, 4) and English (16)

Recording producer: László Beck

Balance Engineer: István Berényi

Front cover: Zoltán Kodály (Plaque by Pál Pátzai)

Design: Miklós Juhász

Recorded in the Pécs County Hall at June 12 — 16, 1992.

Hungaroton Classic © 1994 Made in Hungary

EPC NYOMDA
T/F:153-6682

When Kodály, in his teens, tried his hand at composition, he already wrote choral music, when he died on outline sketch for a work for a cappella mixed choir lay on his desk. No other composer of orchestral or chamber music this century gave choral music as central a place in his oeuvre as *Zoltán Kodály* (1882—1967). One hundred and fiftyfive choral compositions, with or without instrumental accompaniment, figure in the register of his works. Indeed the 180 duets of the *Bicinia Hungarica* and the 28 trios of the *Tricinia* must also be considered choral miniatures. Kodály, a severe critic of his own work, considered the 1904 *The Evening* for mixed choir to be the earliest of his juvenalia to be fit for publication.

It was the first performance abroad of his *Psalmus hungaricus* (Zurich, 1926) that really made the name of a composer already known to fans of new music.

Kodály insisted on traditional vocality in an age when the voice tended to be considered an instrument. That was his nature. The noble beauty of the voice was the compass which guided his steps in ethnomusicological field work started in 1905, and he evoked the joy of wideranging tune-fulness in all his compositions.

From the mid 1920s a threefold but identical objective motivated a series of monumental choral works. He recognised that the road led through schools that maintained children's choirs, and the revival of choral singing, and also that the musical refinement of the people implied a break with the not necessarily valuable German-Austrian line.

Kodály was a scholar when a composer, and a composer as a scholar. Almost sixty years before his honorary doctorate he had obtained gemine Ph. D. in 1906. As a teacher he was both scholar and artist. In his choral works, he welded together the style and voice of the Hungarian folk song and Palestrina's vocal polyphony. The folkmusic experience also thrly in works that contain no folk song citations and Palestrina' flourishing counterpoint is present even in the simplest folksong arrangements.

Like Bartók, Kodály too created his rich, original and personal harmonies out of the tonal and modal structure of Hungarian folkmusic that is always unisono in its origins. He distoilled rules of textual treatment, unknown to Hungarian composers before him, which accorded with Hungarian prosody, from a thorough scholarly study of folk songs.

There was no Hungarian tradition of choral music for Kodály to follow. That is why he turned to the last golden age of a cappella singing in Europe, to the vocal polyphony of the Renaissance. He revived Palestrina's counterpoint structure with inexhaustible inventiveness and imagination. He abandoned the tune and accompaniment type of choral music of romanticism, in his choral works the parts alternate embedded in a closely textured counterpoint; offering the joy of participation in essential musical process to every singer. This is as true of one minute works (*A birthday greeting, Evening Song*), as of monumental choral symphonies (*Jesus and the traders, Mátra pictures*). Renaissance madrigals also inspired him, he further developed their land-

scape and character depicting methods. (*Norwegian girls*)

An ensemble of children's voices and mixed choirs occupy the highest rungs in Kodály's choral hierarchy. He devoted the work of half a life-time to the transformation of the traditional Hungarian male choirs, adding female parts. Much organising work was needed, much rhetoric and correspondence, before mixed choirs were established.

He wrote 45 works for mixed choir, close to a third appear on the present record.

"Let music belong to everybody" was Kodály's maxim. His choruses served this two in one objective. He used them to take the highest quality music to the broadest masses, to a people barred from learning to play an instrument. Much admired English choral singing was his paradigm. The magic of Kodály's choral works attracted hundreds of thousands as singers and listeners. He gave up numerous other plans, sacrificing personal ambition to the common good.

Thus a tremendous a cappella cycle, that makes one think of the golden age of the renaissance, was conceived, and born.

János Breuer

The Chamber Choir of Pécs was formed by pupils and friends of two conductors Aurél Tillai and László Dobos in 1958. The ensemble consists of teachers medical doctors and other intellectuals as well as university students. The members of the choir are not only music lovers but some of them are also involved in music as teachers of as conductors of other choirs.

The choir has about 25–30 recitals a year in Hungary and across Europe. They can often be heard on radio both at home and abroad, their singing having been broadcast by radio stations of Helsinki, Turin, Paris, Novisad, Lonon, Brussels, Berlin, Rome, Klagenfurt and Stockholm, just to mention some of them. They are also regularly engaged in performing oratorios — mostly joined by the University Choir of Pécs — at concerts organized by the National Philharmonic Society. On occasion they perform these works abroad as well. The Chamber Choir of Pécs, founder of the International Festival for Chamber Choirs in 1964, has been host and regular participant of this event ever since and organizes this festival for the fifteenth time in 1994. In 1988 Pécs has been chosen the host town the Europa-Cantat 10 as result of the succes of the Festival for the Chamber Choirs.

The Chamber Choir of Pécs was taken in by the House of Teachers in the early sixties, which was the reason why the choir became known as the Choir of the House of Teachers and used to be supports by Teachers' Trade Union for about 30 years in 1990 the House of Teachers became a cultural and education association, but still houses the Chamber Choir of Pécs

Aurél Tillai, conductor and one of the founders of the choir (the co-founder, László Dobos, Sen., having been the other conductor of the choir up to 1978) teaches musical theory and choral conducting at the Faculty of Arts and Humanities at the Janus Pannonius University. He also com-

poses music and conducts the internationally known University Choir. He often takes part in choral competitions and festivals as member of the jury or as director of a workshop. He received the Liszt-Prize in 1982 and the Prize of the National Trade Union Council in 1986.

La musique chorale apparaît dans les tentatives musicales de jeune Kodály; c'est l'ébauche d'une composition a cappella pour chœur mixte qui s'est trouvée sur son bureau au moment de sa mort. Il n'y a guère de compositeurs de musique de chambre et symphonique dans l'histoire de la musique de notre siècle, dans l'oeuvre desquels la musique chorale jouait un rôle aussi important que dans celui de *Zoltán Kodály* (1882—1967). La liste de ses oeuvres contient 155 chœurs (avec ou sans accompagnement instrumental). Les 180 duettos de *Bicinia Hungarica* et les 28 trios de *Tricinia* peuvent être considérées comme des miniatures chorales. La première composition de la période de création de la jeunesse que Kodály, le critique sévère de ses propres oeuvres, a présumé digne d'être éditée, est le chœur mixte, *Le soir*, composé en 1904. Le compositeur tenu en évidence dans les ateliers de la nouvelle musique est devenu connu et célèbre dans le monde entier après la première présentation à l'étranger de la cantate *Psalmus hungaricus* (Zurich, 1926).

Kodály a réussi à garder la vocalise traditionnelle dans son oeuvre à l'époque où la voix humaine a été utilisée de plus en plus souvent comme un instrument. Dès sa naissance il restait fidèle à

cette tendance, il a été dirigé vers la grande beauté de la voix par ses tours de collection des chansons folkloriques commencés en 1905, et il a évoqué la joie des mélodies larges dans toutes ses compositions.

A partir des années 20 il a été motivé à composer la chaîne de ses grands chœurs monumentaux par son triple (mais toujours le même) but. Il a fait la reconnaissance que la culture musicale en Hongrie peut devenir étendue par l'école maintenant les chœurs des enfants, assurant l'expérience de la musique, par le mouvement renouvelé des chœurs; il a fait la reconnaissance que pour réaliser l'éducation musicale du peuple, la pratique hongroise de la musique doit se détacher de son orientation allemande-autrichienne traditionnelle, pas forcément précieuse du point de vue artistique.

Kodály, savant en compositeur, compositeur en homme des sciences (en 1906 il a obtenu son doctorat des lettres, 60 ans avant ses doctorats honoris causa), et savant et artiste simultanément en pédagogue, il a allié deux traditions dans ses chœurs: le ton, le style de la chanson folklorique hongroise et la polyphonie vocalique de Palestrina, grand artiste de la Renaissance. La chaude expérience de la musique folklorique hongroise

bat dans ses compositions sans citations folkloriques, tandis que la plénitude du contrepoint de Palestrina influence même les plus simples arrangements de chansons folkloriques.

Kodály a formé — ainsi que Bartók — son univers d'harmonie personnel, original et très riche d'après les constructions tonales-modales de la musique folklorique hongroise originairement toujours à l'unisson. Il a défini les règles de l'utilisation des textes tenant compte des accents, du rythme de la langue hongroise. Ces règles ont été ignorées par les autres compositeurs avant son intervention.

Dans l'histoire de la musique hongroise il n'y avait pas de tradition artistique de haute valeur de la littérature du chœur qui aurait été digne d'être continuée par Kodály. C'est pour cela qu'il s'est adressé aux techniques de la polyphonie vocale de la Renaissance, de la dernière époque glorieuse de la chanson à cappella européenne. Il a fait renaître les structures de contrepoint de Palestrina avec une invention et fantaisie artistique inépuisables. Il a rompu avec le ton des chœurs romantiques se composant de mélodie et d'accompagnement, dans ses chœurs les parties passent, l'une à l'autre, la mélodie dans une atmosphère vaste du contrepoint; ainsi il cause la joie de tous les chanteurs du chœur pour le moyen de la participation dans les importants mouvements musicaux, dans les petites compositions à quelques minutes (*Salutation; Chanson du soir*) ainsi que dans les symphonies monumentales du chœur (*Jésus et les mercantis; Vues de Mátra*). Il a été inspiré par les madrigalistes de la Renaissance aussi; il donnait plus d'extension aux

moyens de la peinture des caractères. (P.ex. la pluie dans *Les filles norvégiennes*.)

Outre l'ensemble des voix d'enfants, c'est le chœur mixte qui est d'un ordre supérieur dans l'esthétique de Kodály. Il a consacré presque toute sa vie à la transformation des chœurs des hommes typiques pour la musique chorale hongroise, à leur complément avec des voix des femmes. Il dirigeait un travail immense de l'organisation pour réaliser tout cela, il forçait, en oral ainsi qu'en écrit, la naissance des chœurs mixtes. Il a réussi à terminer 45 compositions pour chœur mixte dans son atelier de compositeur, notre enregistrement contient presque le tiers de cette moisson.

„Que tout le monde possède la musique” — dit la devise de Kodály. Ses chœurs sont destinés à arriver à ses fins, à atteindre son but artistique et pédagogique. Il voulait approcher la musique supérieure de la majorité du peuple exclu de la possibilité des études de la musique instrumentale. Son idéal était la culture des chœurs anglais particulièrement développée. Le ton magique de ses chœurs a attiré la multitude des gens en chanteur ainsi qu'en auditeur. Il a fait le sacrifice de beaucoup d'autres projets de composition pour céder le passage aux intérêts de l'éducation du peuple, négligeant ses ambitions personnelles. C'est ainsi que le cycle immense des compositions à cappella évoquant l'époque glorieuse de la Renaissance est né.

János Breuer

Schon unter den kompositorischen Versuchen des ganz jungen Kodály taucht die Chormusik auf; als er starb, lag der Plan zu einem a cappella Gemischchor auf seinem Schreibtisch. Unter den Symphonikern und Kammermusikkomponisten der Musikgeschichte unseres Jahrhunderts finden wir wohl kaum noch einen, in dessen Lebenswerk die Chorkompositionen eine solch wichtige Rolle gespielt hätten, wie bei *Zoltán Kodály* (1882—1967). In seinem Kunstverzeichnis kommen 155 Chorkompositionen vor (mit oder ohne Instrumentenbegleitung). Sicherlich können auch die 180 Duette der *Bicinia Hungarica* sowie die 28 Terzette der *Tricinia* als chorale Miniaturen betrachtet werden. Kodály, ein strenger Kritiker seiner eigenen Werke, fand den gemischten Chor *Abend*, ein 1904 geschriebenes Jugendwerk, wert, publiziert zu werden. Der in den neuen Musikwerkstätten schon bekannte Komponist wurde durch die erste ausländische Aufführung der Kantate *Psalmus hungaricus* (Zürich, 1926) bald weltberühmt.

Zu einer Zeit, als die menschliche Stimme eher als Instrument behandelt wurde, bewahrte Kodály in seiner Kunst die traditionelle Vokalität. Diese edle, eingeborene Schönheit der Gesangstimme lenkte ihn auch auf seinen 1905 beginnenden Volksliedsammler-Streifzügen und die Freude der umspannenden Melodie zitiert er in all seinen Kompositionen.

Zum Schreiben seiner monumentalen Choralwerke wurde er von der Mitte der zwanziger Jahre an durch ein dreifaches Ziel motiviert. Er hatte erkannt, daß in Ungarn der Weg zu einer breiten

Musikbildung über die Kinderchöre der Schulen, über eine erneuerte Chorbewegung führe; er erkannte außerdem, daß eine Verfeinerung der Musik des Volkes nur durch ein Brechen der ungarischen musikalischen Praxis mit der traditionellen, künstlerisch nicht unbedingt wertvollen deutsch-österreichischen Orientierung erreicht werden könnte.

Kodály, als Komponist Wissenschaftler, als Mann der Wissenschaften Komponist (1906 Doktor der Philosophie, 1966 Ehrendoktor), als Pädagoge auch Wissenschaftler und auch Künstler, verschmolz in seinen Chorwerken zweierlei Traditionen: den Stil, die Stimme des ungarischen Volksliedes und die vokale Polyphonie des großen Meisters der Renaissance, Palestrina. Das brennende Erlebnis der ungarischen Volksmusik pulsiert auch in solchen Schöpfungen, die gar keine Folklore-Zitate enthalten, der blühende Kontrapunkt Palestrinas hingegen durchdringt auch die einfachsten Volkslied-Bearbeitungen. Aus der tonal-modalen Struktur der in ihrem Grundwesen stets einstimmigen ungarischen Volksmusik formt er — wie auch Bartók — eine außerordentlich reiche, originelle und persönliche Harmonienwelt. Aus dem im Laufe seiner wissenschaftlichen Arbeit so gründlich studierten Volkslied kristallisierte er die Regeln der ungarischen Sprache, dem Rhythmus und Klangverhältnis entsprechenden Textbehandlung heraus, welche unsere Komponisten vor seinem Auftreten nicht gekannt hatten.

Die Choraliteratur verfügte in der ungarischen Musikliteratur über keine bedeutende künstlerische

sche Tradition, welche Kodály fortsetzend hätte können. Deshalb hatte sich der Komponist an die letzte Blütezeit des europäischen a cappella Liedes gewendet, an die Technik der volaken Polyphonie der Renaissance. Mit unerschöpflicher künstlerischer Phantasie und Invention erweckte er die Kontrapunkt-Struktur Palestrinas zu neuem Leben. Er brach mit der choralen Tonart des romantischen Liedes mit Begleitung, in seinen Chören geben die Stimmen sich gegenseitig die Melodiehin und her, in ein dichtes Kontrapunktierungs-Geflecht eingebettet. So erhält jeder Sänger die Freude der Teilnahme am essentiellen musikalischen Geschehen, in den ein-zwei Minuten dauernden Werken (*Morgengruß, Abendlied*) ebenso, wie in den monumentalen Chorsymphonien (*Jesus und die Krämer, Bilderaus der Mätrogenend*). Auch die Madrigalisten der Renaissance hatten ihn inspiriert; er hatte seine landschaftsmalerischen, charakterdarstellerischen Mittel weiter entwickelt. (Der fallende Regen in den *Norwegischen Mädchen*.)

In Kodály's Ästhetik stellt neben dem Ensemble der Kinderstimmen der Gemischtchor die höchstrangige chorale Formation dar. Sein halbes Leben hatte er darauf verwendet, die traditionellen Männerchöre der ungarischen Gesangsbewegung zu verändern, durch weibliche Stimmen zu ergänzen. In diesem Sinne leitete er eine riesige organisatorische Arbeit, setzte sich mündlich und schriftlich für die Entstehung gemischter Chöre ein. In seiner Komponisten-Werkstatt entstanden 45 gemischte Chöre, davon sind auf unserer Platte fast ein Drittel zu hören.

„Die Musik soll allen gehören“ war Kodály's Devise. Seine Chöre dienten gleichzeitig einem künstlerischen und pädagogischen Zweck. Durch sie wollte er Musik höchsten Ranges den breitesten Massen nahe bringen, dem vom Erlernen eines Instrumentes ausgeschlossenen Volke. Vor Augen hatte er dabei die sehr entwickelte englische Chor-Kultur. Der zauberhafte Klang seiner Chöre schlug Hunderttausende in Bann, als Sänger gleichermaßen wie als Zuhörer. Zahlreiche andere kompositorische Pläne hatte er dafür geopfert, hatte die publikumserzieherischen Interessen seinen persönlichen Ambitionen vorgegestellt. So war der riesige, die Blütezeit der Renaissance zitierende a cappella Zyklus entstanden.

János Breuer

A tizenéves Kodály zeneszerzői próbálkozásai között már felbukkan a kórusmuzsika; halálakor íróasztalán a cappella vegyeskar terve-vázlata hevert. Századunk zenetörténetének szimfonikusai és kamarazeneszerzői közt talán egy sem akad, kinek életművében a kóruskompozíció oly fontos helyet tölt be, mint az 1882—1967 között élt Kodály Zoltánéban. Műjegyzékében 155 kórusos kompozíció szerepel (hangszeres kísérettel, vagy anélkül). Bizvást tekinthető énekkari miniatúrának a *Bicinia Hungarica* 180 duettja, a *Tricinia* 28 tercettje is. Kodály, saját műveinek oly szigorú kritikusa, ifjúkori termésének legkorábbi

darabjaként 1904-ben írt, *Az este* című vegyeskarát tartotta kiadásra érdemesnek. Az új zene műhelyeiben már számon tartott zeneszerzőt a *Psalmus hungaricus* kantáta első külföldi előadása (Zürich, 1926) nyomán vette szárnyaira a világhír.

Oly korban, amikor mindinkább hangszerként kezelték az emberi hangot, őrizte meg Kodály művészetében a hagyományos vokalizást. Ilyennek született, az énekhang nemes szépségéhez irányították 1905-ben megkezdett népdalgyűjtő útjai s a nagyívű dallam örömét valamennyi kompozíciójában felidézte.

Kórusművei monumentális vonulatának megírására hármas — bár egyazon — cél elérése motiválta a 20-as évek derekától. Felismerte, hogy Magyarország széleskörű zenei műveltségéhez a gyermekkarokat fenntartó, zenei élményt adó iskolán, a megújult kórusmozgalmon keresztül vezet út; felismerte továbbá, hogy a nép zenei pallérozásához a magyar zenei gyakorlatnak el kell szakadnia hagyományos és művészileg nem is feltétlenül értékes német-osztrák orientációjától.

Kodály, zeneszerzőnek tudós, a tudomány emberének zeneszerző (ki majd 60 évvel díszdoktorátusai előtt, 1906-ban valóságos egyetemi bölcsészdoktorátust szerzett), és pedagógus mivoltában tudós is, művész is, kórusműveiben kétféle hagyományt ötvözött: a magyar népdal stílusát, hangját, a reneszánsz nagymester Palestrina, vokális polifóniájával. A magyar népzene forró élménye ott lüktet a folklór-idezetet nem tartalmazó alkotásokban is, Palestrina virágzó ellenpontja pedig áthatja a legegyszerűbb népdalfelolgozásokat.

Az eredeti mivoltában mindig egyszólamú magyar népzene tonális-modális szerkezeteiből formálta ki — akárcsak Bartók — roppant gazdag, eredeti és személyes harmóniavilágát Kodály. S a tudományos munkája során oly alaposan megismert népdalból szűrte le a magyar nyelv, a vers lejtésének, hangsúlyviszonyainak megfelelő szövegkezelés szabályait, melyeket fellépése előtt zeneszerzőink nem ismertek.

A kórusirodalomnak a magyar zenetörténetben nem volt olyan értékes művészi hagyománya, amely Kodály számára folytatható lett volna. Ezért fordult a zeneszerző az európai a cappella ének utolsó virágkorának, a reneszánsz vokális polifóniájának technikáihoz. Kiapadhatatlan művészi fantáziával és invencióval keltette új életre Palestrina ellenpont-struktúráit. Szakított a romantika dallam és kíséret típusú énekkari hangzásával, kórusaiban dús ellenpontozó szövetbe ágyazva adják át egymásnak a dallamot a szólamok; illeténmód valamennyi énekesének megszerzi a lényeges zenei folyamatokban való részvétel örömét, az egy-két perces művekben (*Köszöntő, Esti dal*) éppúgy, mint a monumentális kóruszsimfóniákban (*Jézus és a kufárok, Mátrai képek*). Inspirálták a reneszánsz madrigalisták is; továbbfejlesztette tájfestő, jellemábrázoló eszközeit. (*A hulló eső a Norvég leányokban.*)

Kodály esztétikájában a gyermekhangok együttese mellett a vegyeskar a legmagasabbrendű énekkari formáció. Fél életét áldozta arra, hogy a magyar dalosmozgalom hagyományos férfikari átalakuljanak, női szólamokkal kiegészüljenek. Hatalmas szervező munkát irányított ennek érdekében, szövbán és írásban zszorgal-

mazta a vegyeskarok megszületését. Zeneszerző műhelyében 45 vegyeskar készült el, közülük felvételünkön e termés majd egyharmada hallható.

„Legyen a zene mindenkié” — így szövelt Kodály jelmondata. Kórusai e kettősen egy művészi-pedagógiai cél elérését szolgálták. Általuk a legmagasabbrendű muzsikát kívánta közelhozni a legnagyobb tömegekhez, a hangszertanulásból ki-rekesztett néphez. Szemei előtt példaként a roppant fejlett angol kóruskultúra lebegett. Kórusainak varázslatos hangzása százezreket vont bükkörébe énekesként és hallgatóként. Feláldoztaszámtalan mászeneszerzői tervét, előrébb helyezvén a közösség művelésének érdekeit személyes ambíciójánál. Így született meg a reneszánsz virágkorát felidéző hatalmas a cappella ciklus.

Breuer János

A Pécsi Kamarakórus 1958-ban alakult két karnagy — Tillai Aurél és Dobos László tanítványaiból, baráti köréből. Az együttes tanárokból, orvosokból, más értelmiségiekből, egyetemistákból áll. Nemcsak zenekedvelők, hanem zene-tanárok is vannak köztük, néhányan maguk is kórust vezetnek.

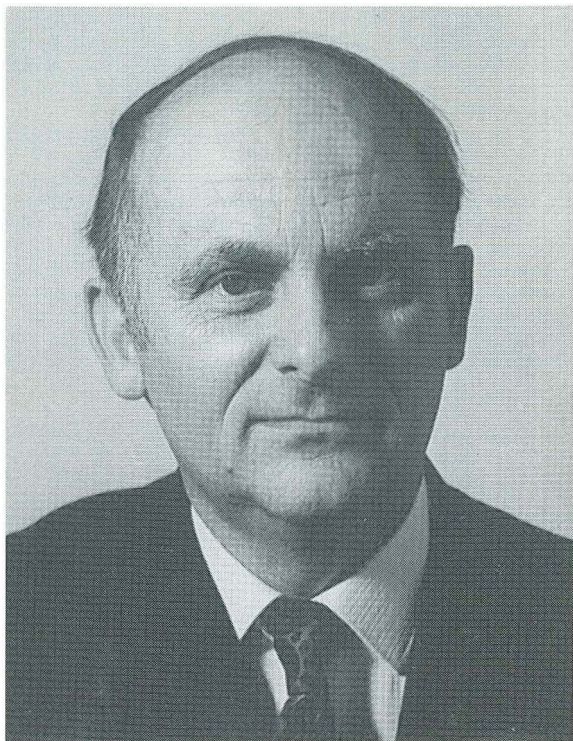
Évente 25–30 fellépésük van Magyarországon és szerte Európában. Sokszor hallhatók a Magyar Rádióban, de sugározta már felvételeiket többek között Helsinki, Torino, Párizs, Újvidék, London, Brüsszel, Berlin, Róma, Klagenfurt, Stockholm rádiója is.

Oratorikus művek előadásával — többnyire a Pécsi Egyetemi Kórusal közösen — rendszeresen foglalkoztatja őket a Nemzeti Filharmónia. Ezekkel a darabokkal olykor külföldön is szerepelnek.

1964 óta életre hívói, házigazdái és rendszeres szereplői az 1994-ben tizenötödik alkalommal megrendezendő Pécsi Nemzetközi Kamarakórus Fesztiválnak. Ezek sikere nyomán adhatott Pécs otthont 1988-ban a X. Europa Cantat-nak.

A Pécsi Kamarakórust 1962-ben a Nevelők Háza fogadta be. Emiatt vették fel a Nevelők Háza Kamarakórusa nevet. A Pedagógusok Szakszervezete 30 éven át volt az együttes gondos gazdája, anyagi támogatója. 1993-ban a Nevelők Háza egyesületté alakult, a Pécsi Kamarakórusnak továbbra is otthont ad.

Tillai Aurél karnagy az együttes egyik alapítója. (1978-ig Dobos Lászlóval közösen vezették a kórust). A Janus Pannonius Tudományegyetem Bölcsészeti Karán zeneelméletet, karvezetést tanít, zenészerzéssel is foglalkozik. Vezényli a nemzetközi fórumokon ismert Egyetemi Kórust is. Gyakran szerepel Kórusversenyeken, fesztiválokon zsűritagként, atelier-vezetőként. 1982-ben Liszt-, 1986-ban SZOT-díjat kapott.

AURÉL TILLAI

GUSTAV MAHLER

1. *Piano Quartet 9' 42"*

JOHANNES BRAHMS

2. *Hymn to the Veneration of the great Joachim! 3' 42"*
Waltz for two violins and double-bass

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Septet in E flat major, Op. 20
for violin, viola, clarinet, horn,
bassoon, cello and double-bass

3. *Adagio - Allegro con brio 11' 05"*
4. *Adagio cantabile 11' 05"*
5. *Tempo di Menuetto 3' 36"*
6. *Andante: Tema con Variazioni 8' 14"*
7. *Scherzo: Allegro molto e vivace 3' 27"*
8. *Andante con moto alla Marcia - Presto 8' 32"*

Total time 59' 55"

ALPE ADRIA ENSEMBLE

© 1991 Hungaroton

Notes in english Deutsche Notizen
Note in italiano Magyar nyelvű ismertetővel

COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO